На основу члана 228. тачка 8. Устава Социјалистичке Федеративне Републике Југославије, Савезно извршно веће доноси

Уредбу о ратификацији Конвенције о политици запошљавања Међународне организације рада бр. 122

Уредба је објављена у "Службеном листу СФРЈ - Међународни уговори и други споразуми", бр. 34/71 од 5.8.1971. године.

Члан 1.

Ратификује се Конвенција о политици запошљавања Међународне организације рада бр. 122, потписана у Женеви, 13. јула 1964. године, у оригиналу на француском језику.

Члан 2.

Текст Конвенције у оригиналу на француском језику и у преводу гласи:

122 Конвенција

КОНВЕНЦИЈА О ПОЛИТИЦИ ЗАПОШЉАВАЊА

Генерална конференција Међународне организације рада,

коју је у Женеви сазвао Административни савет Међународног бироа рада и која је одржана 17. јуна 1964. године на свом четрдесет осмом заседању,

сматрајући да Филаделфијска декларација признаје свечану обавезу Међународне организације рада да помаже у разним земљама света спровођење програма који могу да остваре пуну запосленост и да Уводни део Устава Организације предвиђа борбу против незапослености и гарантовање зараде која може да обезбеди пристојне услове за живот,

сматрајући осим тога да је, у смислу Филаделфијске декларације, Међународна организација рада дужна да размотри и узме у обзир дејство економске и финансијске политике на политику запошљавања, у светлости основног циља да "сва људска бића, без обзира на њихову расу, вероисповест или пол, имају право на материјални прогрес и на духовни развој у слободи и достојанству, у економској безбедности и под истим условима",

сматрајући да Општа декларација о правима човека предвиђа да "свако лице има право на рад, на слободан избор свога рада, на праведне и задовољавајуће радне услове и на заштиту од незапослености",

имајући у виду постојеће одредбе међународних конвенција и препорука о раду које су у непосредној вези са политиком запошљавања, а посебно конвенцију и препоруку о служби запошљавања од 1948. године, препоруку о професионалној оријентацији од 1949. године, препоруку о стручном образовању од 1962. године, као и конвенцију и препоруку у вези са дискриминацијом (запошљавање и занимање) од 1953. године,

сматрајући да би ове инструменте требало унети у ширу садржину међународног програма који има за циљ да обезбеди економску експанзију засновану на пуној и слободно изабраној запослености,

пошто је одлучила да прихвати одредбе о политици запошљавања које су садржане у осмом питању на дневном реду заседања,

пошто је одлучила да ови предлози поприме облик међународне конвенције,

усваја, деветог дана јула хиљаду девет стотина шездесет и четврте, следећу конвенцију која ће се звати Конвенција о политици запошљавања од 1964. године.

Члан 1.

1. Ради подстицања економског раста и развоја, подизања животног стандарда, давања одговора на потребе радне снаге и решавања проблема незапослености и недовољне запослености, сваки члан ће формулисати и примењивати као основни циљ, активну политику о унапређењу пуне уносне и слободно изабране запослености.

2. Та политика треба да тежи да гарантује:

а) да ће бити рада за сва расположива лица и она која траже да раде,

б) да ће тај рад бити што је могуће више уносан,

ц) да ће постојати слободан избор запослења и да ће сваки радник имати могућност за стицање потребних квалификација за добијање посла који му одговара и за коришћење на том послу својих квалификација и талента, без обзира на његову расу, боју коже, пол, вероисповест, политичка схватања, национално или друштвено порекло.

3. Ова политика треба да води рачуна о стадијуму и нивоу економског развоја и другим економско-друштвеним циљевима, а спроводиће се путем метода које су прилагођене националним условима и обичајима.

Члан 2.

Сваки члан треба, путем метода који су прилагођени условима земље и у оној мери у којој ови услови то дозвољавају:

а) да редовно одређује и поново разматра, у оквиру усклађене економске и друштвене политике, мере које се имају усвојити ради постизања циљева поменутих у члану 1,

б) да доноси прописе које би захтевала примена ових мера, укључујући ту, у случају потребе, израду програма.

Члан 3.

У примени ове конвенције треба консултовати о политици запошљавања представнике кругова заинтересованих за предузимање мера, и посебно представнике послодаваца и радника, како би се у потпуности водило рачуна о њиховом искуству и њиховом мишљењу, да они потпуно сарађују у изради ове политике и помаже тражењу подршке у њену корист.

Члан 4.

Званичне ратификације ове конвенције достављају се генералном директору Међународног бироа рада које он региструје.

Члан 5.

1. Ова конвенција обавезује само чланове Међународне организације рада чију је ратификацију регистровао генерални директор.

2. Она ступа на снагу дванаест месеци пошто генерални директор региструје ратификацију два члана.

3. Затим, ова конвенција ступа на снагу за сваког члана дванаест месеци пошто се његова ратификација региструје.

Члан 6.

1. Сваки члан који је ратификовао ову конвенцију може је отказати после истека периода од десет година од његовог првобитног ступања на снагу, актом који достави генералном директору Међународног бироа рада и који генерални директор региструје. Отказивање има дејство годину дана после његовог регистровања.

2. Сваки члан који је ратификовао ову конвенцију, и који у року од годину дана после истека периода од десет година, наведеног у претходној тачки, не буде искористио могућност отказивања које предвиђа овај члан, обавезује се за нови период од десет година, и после тога може да откаже ову конвенцију по истеку сваког периода од десет година под условима које предвиђа овај члан.

Члан 7.

1. Генерални директор Међународног бироа рада обавештава све чланове Међународне организације рада о регистровању свих ратификација и отказивања које му достављају чланови Организације.

2. Саопштавајући члановима Организације регистровање друге ратификације по реду која му буде достављена, генерални директор скреће пажњу члановима Организације на дан ступања на снагу ове конвенције.

Члан 8.

Генерални директор Међународног бироа рада доставља генералном секретару Уједињених нација, ради регистровања, сходно члану 102. Повеље Уједињених нација, потпуна обавештења у вези свих ратификација и свих отказивања које региструје сходно претходним члановима.

Члан 9.

Сваки пут када то буде сматрао потребним, Управни одбор Међународног бироа рада подноси Генералној конференцији извештај о примени ове конвенције и разматра да ли је потребно уношење у дневни ред Конференције питања њене потпуне или делимичне ревизије.

Члан 10.

1. У случају да Конференција усвоји нову конвенцију о потпуној или делимичној ревизији ове конвенције, и уколико нова конвенција не одређује друкчије:

а) ратификовање од стране неког члана нове конвенције о ревизији повлачи пуноправно без обзира на горњи члан 6, непосредно отказивање ове конвенције, с тим да је нова конвенција о ревизији ступила на снагу,

б) почев од дана ступања на снагу нове конвенције о ревизији, ова конвенција престаје да буде отворена члановима за ратификацију.

2. Ова конвенција остаје у сваком случају на снази у овом облику и садржају за оне чланове који је буду ратификовали а који не ратификују конвенцију о ревизији.

Члан 11.

Француска и енглеска верзија текста ове конвенције су подједнако веродостојне.

Горњи текст је аутентични текст конвенције која је прописно усвојена на Генералној конференцији Међународне организације рада на њеном четрдесет осмом заседању које је одржано у Женеви, а која је завршена 9. јула 1964. године.

У потврду чега су, тринаестог дана јула 1964. ставили своје потписе

Председник Конференције,
Andres Agullar Mawdsley, с.р.
Генерални директор
Међународног бироа рада,
David A. Morse, с.р.

Текст Конвенције која је овде дата тачна је копија текста који је постао веродостојан потписима Председника Међународне Конференције рада и генералног директора Међународног бироа рада.

За генералног директора
Међународног бироа рада,
Francis Wolf, с.р.
правни саветник
Међународног бироа рада

Члан 3.

Ова уредба ступа на снагу осмог дана од дана објављивања у "Службеном листу СФРЈ".

Р. с. бр. 51
17. марта 1971. године
Београд

Савезно извршно веће

Председник,
Митја Рибичич, с.р.